

4. Alvarez-Martinez, M., S. Barrios, D. d'Andria, M. Gesualdo, G. Nicodème, and J. Pycroft (2018), How Large is the Corporate Tax Base Erosion and Profit Shifting? A General Equilibrium Approach. CEPR Discussion Papers.
5. Auerbach A.J., and L.J. Kotlikoff (1987), Evaluating fiscal policy with a dynamic simulation model. American Economic Review, 77, p. 49-55.

Мединська Т.В.

кандидат економічних наук, доцент

Гатиліяк Ю.О.

магістрант

Львівський торговельно-економічний університет

м. Львів, Україна

УПРАВЛІННЯ ПОДАТКОВИМИ РИЗИКАМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Проблеми виникнення податкового, як і будь-якого іншого виду ризику, може бути поставлено на професійну основу, тобто ризик може бути професійно керований та ним можна управляти.

Податкові ризики можуть розглядатися з двох позицій – підприємця і держави. Податковий ризик підприємця пов'язаний з можливими змінами податкової політики (поява нових податків, ліквідація або скорочення податкових пільг тощо), а також зміною величини податкових ставок. Податковий ризик держави полягає в можливому скороченні надходжень до бюджету в результаті зміни податкової політики та/або величини податкових ставок [1, с. 74].

Управління ризиками являє собою специфічну сферу економічної діяльності, що вимагає глибоких знань в області податкового, цивільного, адміністративного та кримінального права, аналізу господарської діяльності, методів оптимізації господарських рішень і багато чого іншого. У контексті даного дослідження, зосередимо увагу на податкових ризиках держави та моделі управління ними.

Управління податковим ризиком – це сукупність методів і прийомів, що дозволяють певною мірою прогнозувати недонадходження податкових платежів у бюджет і вживати заходів до виключення або зниження негативних наслідків цих подій.

Управління ризиками є комплексним процесом, який повинен охоплювати всі функціональні напрями діяльності органів державної фіскальної служби (усі процеси адміністрування податків) та усі організаційні рівні (структурні підрозділи). Управління ризиками при адмініструванні податків є одним з управлінських процесів, і в той же час основним принципом забезпечення ефективності інших процесів діяльності органів ДФС України.

Загальну модель управління ризиками у діяльності органів ДФС України наведено на рис. 1.

Отже управління податковими ризиками передбачає:

- 1) визначення ризиків та проблем – передбачає визначення вірогідних джерел та значимості ризику, який є загрозою для виконання завдань організації, досягнення цілей її діяльності (забезпечує формування переліку потенційних проблем та ризиків);
- 2) формування системи кількісних показників ступеня ризику – етап, на якому експертні робочі групи визначають показники, на основі яких будуть встановлюватись якісні та кількісні значення оцінок ризиків;
- 3) якісний та кількісний аналіз ризику – оцінюються якісно та кількісно на основі застосування експертних знань, статистичних та інтелектуальних методів, вивчаються з

- метою виявлення суттєвих їх компонентів та характеристик (це виконується шляхом опрацювання комп'ютерних даних, людських знань та досвіду);
- 4) робота з ризиками – етап, на якому негативний вплив ризику на цілі діяльності організації нейтралізується (може бути досягнуто декількома способами: передача ризику шляхом передачі ризику іншим сторонам; зменшення ступеня ризику шляхом використання методів мінімізації частоти та/або ступеня ризику в наступному періоді; покриття ризику шляхом здійснення заходів щодо нейтралізації впливу ризику, який виник, попередження виникнення потенційного ризику);
 - 5) оцінювання ефективності роботи з ризиками – використовується з метою вимірювання показників ефективності та дієвості діяльності управління ризиками щодо кожного етапу процесу, тобто в правильності визначення ризиків, застосування категорії ризиків пріоритетності ризиків та правомірності здійснення заходів (розгляд не лише безпосередньо процесу, але й також передбачені зовнішні наслідки, а саме: вплив на підвищення рівня перевірок при застосуванні функції управління ризиками, на дотримання податкової дисципліни і податкового шахрайства та на діяльність з подолання недоліків у податковому законодавстві) [2].

Рис. 1. Загальна модель управління ризиками у діяльності органів ДФС України

Управління ризиками повинно здійснюватись по кожному з функціональних напрямів діяльності органів ДФС України, пов'язаних з процесами адміністрування податків. Отже, як результат в цілому ми отримаємо інформацію щодо досягнутих результатів або якості роботи, досягнутої від різних видів діяльності, що може відноситись до окремих кроків процесу управління податковими ризиками. Вищезазначені етапи супроводжуються процесами моделювання ризиків та є складовими загального процесу управління і прийняття рішень в адмініструванні податків і зборів ДФС України.

Список використаних джерел

1. Мединська Т. В. Податковий менеджмент : навчальний посібник / Т. В. Мединська. – Львів : Видавництво ЛТЕУ, 2018. – 320 с.
2. Офіційний сайт Державної фіскальної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/>.